

РЕШЕНИЕ

№ 3960

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11483** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Н. К. от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-2200222005030-091-001/18.06.2021 година, в частта, потвърден с Решение № 1343/26.08.2021 година на ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП- [населено място], с който са установени допълнителни задължения по ЗДДФЛ за 2011 година в размер на 2773,80 лева, ведно със съответната лихва и в частта на установените допълнителни задължения по ЗДДФЛ за 2014 година в размер на 5236,12 лева ведно със съответната лихви за забава.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Посочва се още, че същият е издаден при съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на всички събрани в хода на производството доказателства и несъбиране на доказателства. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- К. Н. К. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява . Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат К. редовно упълномощен, който заявя претенция за присъждане на разноски- държавна такса и депозит за вещо лице.

Ответникът по жалбата- ЗА ИД Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт М., която оспорва

жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 1505/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Н. Д. е назначена на длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С., считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 984,1/30.10.2012 година на Директор ТД на НАП- [населено място] А. К. е преназначена на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед № 2258/29.03.2018 година на Директор ТД на НАП- С. А. Л. И. е преназначена на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място] считано от 10.04.2018 година.

Със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 година на Директор ТД на НАП е наредено , считано от 03.02.2020 година функциите на компетентен орган при ТД на НАП- С. по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите при ТД на НАП- С. измежду които и М. А. К. на длъжност – Началник сектор“ Ревизии“ и определил техните заместници.

С Решение № 1266/14.08.2020 година на Директор на Дирекция „ОДОП“ е отменен изданието срещу жалбоподателя Ревизионен акт №Р-22220317009239-091-001/15.05.2020 година и преписката е върната за извършване на нова ревизия на жалбоподателя.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 20.08.2020 година М. А. К. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП-С. възложила да бъде извършена ревизия на К. Н. К. , определил състава на ревизиращия екип- А. Л. И. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Д. Н. Д. на длъжност- старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2011 година до 31.12.2014 година, срока, в който следва да завърши ревизията три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане е връчена лично на ревизиращия данъчен субект на 13.11.2020 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 11.02.2021 година органът, възложил ревизията М. А. К. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 12.03.2021 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на жалбоподателя на 04.03.2021 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 09.03.2021 година органът, възложил ревизията М. А. К. на длъжност – Началник сектор “Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията до 12.04.2021 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена лично на жалбоподателя на дата 01.04.2021 година.

На 29.04.2021 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № Р-22002220005030-092-001/29.04.2021 година, с който установили задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният доклад е връчен на жалбоподателя лично на дата 20.05.2021 година

На 18.06.2021 година М. А. К. на длъжност Началник сектор- орган ,възложил ревизията и А. Л. И. на длъжност- Главен инспектор по приходите издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22002220005030-091-001, с който установили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на 21.06.2021 година лично на жалбоподателя.

На 25.06.2021 година жалбоподателят депозирал жалба до Директор на Дирекция“ ОДОП“ П. срещу издадения Ревизионен акт.

Със Заповед № 7335/05.08.2021 година на Изпълнителен директор на НАП е разрешено на Т. Й. Т. заемащ длъжността- ИД. Директор ТД на НАП- [населено място] ползването на 5 работни дни считано от 23.08.2021 година до 27.08.2021 година.

С Решение №1343/26.08.2021 година ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ отменил обжалвания Ревизионен акт в частта на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗЗДФЛ за 2012 година и за 2013 година, изменил ревизионния акт в частта на установените задължения за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2014 година, като установения резултат в размер на 8405,25 лева определил на 5236,12лева ведно с лихвите за забава и потвърдил обжалвания РА.

По делото са приложени всички събрани в хода на двете ревизионно производство доказателства, описани в три броя папки приложения.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Обжалваният Ревизионен акт №Р-220022200/5030-091-001/18.06.2021 година е нищожен, като издаден при изначална липса на компетентност у органа да възложи и да извършат ревизията.

На първо място, още с ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ЗА НАСРОЧВАНЕ ОТ 06.12.2021 ГОДИНА, СЪДЪТ УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА,ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО,, ЧЕ ЛИЦЕТО М. А. К. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО А. Л. И. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, лицето Д. Н. Д. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността-ГЛАВЕН инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ , КАКТО И Е. С. П. КЪМ ДАТАТА НА

ИЗДАВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО-26.08.2021 ГОДИНА И Е БИЛА ОПРЕДЕЛЕНА ДА ИЗПЪЛНЯВА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“, НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

СЪДЪТ СЪЩО УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ АКО ЖЕЛАЕ ДА ОРГАНИЗИРА ПРОЦЕСУАЛНОТО СИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ПО ДЕЛОТО,СЛЕДВА ДА УПЪЛНОМОЩИ ЛИЦА ОТ КАТЕГОРИЯТА НА ЧЛ.32 ГПК, КАТО ПЪЛНОМОЩНОТО ИЗХОЖДА ОТ НЕГО,А НЕ ОТ ДРУГ ОРГАН ИЛИ ДИРЕКТОР НА ДРУГА СЛУЖБА ИЛИ ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ,КЪМ КОЕТО СЕ ЧИСЛИ ОРГАНЪТ,ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.17,АЛ.3 АПК.

По делото бе представено пълномощно не от ЗА ИД Директор на Дирекция“ОДОП“ при ЦУ на НАП, а от И. Д. Директор на Дирекция “ОДОП“, който е упълномощил двама юрисконсубти – Иска Г. и С. М. да представляват И. Д. Директор на Дирекция“ ОДОП“. В съдебно заседание, проведено на 29.03.2022 година съдът отново указа на ответника по жалбата-ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП, че пълномощното следва да изхожда от него, а не от друг орган- Директор на Дирекция“ ОДОП“ и в случай че желае двамата процесуални представители да бъдат такива по пълномощие , следва да представи надлежно и изрично пълномощно, изхождащо от органа, издал решението и конституиран като надлежен ответник по жалбата, в противен случай същите се считат за неизвършени. На 17.05.2022 година Директор на Дирекция“ ОДОП“- Т. Й. Т. е потвърдил извършените действия от юрисконсулт М.,но по делото няма нито пълномощно от ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ Е. П., нито пък има потвърждаване от нея на извършените от юрисконсулт И. Г. процесуални действия, нито такова упълномощаване и потвърждаване има по отношение на С. М. да бъдат процесуални представители. Извършените действия от страна на двамата процесуални представители се считат за неизвършени и на тази плоскост по делото не се представиха доказателства за това, че ЛИЦЕТО М. А. К. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО А. Л. И. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, лицето Д. Н. Д. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността-ГЛАВЕН инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ, независимо от това, че по делото от страна на юрисконсулт Г. и С. М. упълномощени от И. Д. Директор на Дирекция“ ОДОП“, а не от ЗА ИД Директор на Дирекция “ОДОП“ при ЦУ на НАП- [населено място], се представиха тези доказателства, като съгласно чл.159,ал.2 от ДОПК като страни в съдебното производство при разглеждането на жалбата се призовават решаващият орган и жалбоподателят/ са представени доказателства, че тримата служители на ТД НАП- С., които са участвали в ревизионното производство са били предназначени на съответните длъжности, но така представените Заповеди по никакъв начин не могат да обусловят надлежно представени доказателства за

компетентност на органите, които са участвали в ревизионното производство, защото тези доказателства са представени от юрисконсулт Г. и М., които обаче не са надлежно упълномощени от страна на ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП- [населено място], а от ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“, който не е страна по делото. Още с Определението за насрочване съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА жалбата, ЧЕ АКО ЖЕЛАЕ ДА ОРГАНИЗИРА ПРОЦЕСУАЛНОТО СИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ПО ДЕЛОТО, СЛЕДВА ДА УПЪЛНОМОЩИ ЛИЦА ОТ КАТЕГОРИЯТА НА ЧЛ.32 ГПК, КАТО ПЪЛНОМОЩНОТО ИЗХОЖДА ОТ НЕГО, А НЕ ОТ ДРУГ ОРГАН ИЛИ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ИЛИ ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ, КЪМ КОЕТО СЕ ЧИСЛИ ОРГАНЪТ, ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.17, АЛ.3 АПК. След представянето на пълномощното от страна на юрисконсулт М. и Г., съдът отново указа на ЗА ИД. Директор на Дирекция“ ОДОП“, че следва да потвърди извършените без надлежна представителна власт процесуални действия от страна на двамата юрисконсулти, в противен случай същите ще се считат за неизвършени. Доказателства за тези обстоятелства по делото не се съдържат. Следва да бъде посочено, че със [Закона за администрацията](#) бе въведена ясна разлика между административен орган и обслужваща го администрация. Национална агенция по приходите и нейният Изпълнителен директор не е ответник по жалбата. В съдебното производство всяка от страните следва да упълномощи изрично свой процесуален представител, за да бъде надлежно представлявана. Съгласно [чл. 17, ал. 3 от АПК](#) пред съда административните органи могат да се представляват по пълномощие по реда на [Гражданския процесуален кодекс \(ГПК\)](#), а съгласно [чл. 33 от ГПК](#) пълномощниците се легитимират с пълномощно, подписано от страната или от нейния представител. Юрисконсулт Г. и юрисконсулт М. не разполагат с валидна представителна власт по отношение на посочения ответник- ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП, тъй като не са упълномощени от него, а от друг, неучастващ в производството орган – ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“, който не разполага с правомощие валидно да упълномощи юрисконсулт Г. и М. да представляват ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП- [населено място], защото не може да упълномощава юрисконсулти с представителна власт от името на друг орган.

Не се представиха и доказателства, че лицата, които са участвали в ревизионното производство са притежавали квалифициран електронен подпис/ тъй като всички актове са създадени като електронен документ и подписани с електронен подпис. Всичко това сочи, че лицата, участващи в ревизионното производство не са били материално компетентни/ освен териториално/

Изначалната липса на компетентност у органите, определени да издават ЗВР именно на жалбоподателя, липсата на компетентност на посочения в ЗВР ръководител на ревизията, липсата на доказателства за електронни подписи, правят издадения ревизионен акт нищожен, непораждащ правни последици, като издаден от органи, непритежаващи материалната компетентност да издават както ЗВР, така и Ревизионния акт.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно

признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на преpraщачата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП-С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна е не подлежи на уважаване.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски в размер на 1257 лева- заплатена държавна такса в размер на 10 лева/ която е дължима и възнаграждение за вещо лице. Обстоятелството, че жалбоподателят е внесъл държавна такса в размер на 50 лева по никакъв начин не може да доведе до извод, че такава следва да му се присъди, още повече, че той е физическо лице и дължимата държавна такса е в размер на 10 лева, а не на 50 лева. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт

№Р-2200222005030-091-001/18.06.2021 година, в частта, потвърден с Решение № 1343/26.08.2021 година на ЗА ИД Директор на Дирекция“ ОДОП“ при ЦУ на НАП- [населено място], с който са установени допълнителни задължения по ЗДДФЛ за 2011 година в размер на 2773,80 лева, ведно със съответната лихва и в частта на установените допълнителни задължения по ЗДДФЛ за 2014 година в размер на 5236,12 лева ведно със съответната лихви за забава.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ЗА ИД ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА К. Н. К. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 1257 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: